

जीवस्तु ईश्वरेण उपस्थापितं वर्तमानं देहं पश्यति न तु पूर्वमपरं चेत्याहुः यथेति अज्ञः अविद्योपाधिर्जीवस्तु व्यक्तमेव प्राचीनकर्माभिव्यक्तं वर्तमानमेव देहाद्युपास्ते अहमिति मन्यते पूर्वमपरं वानवेद अत्र हेतुः नष्टाजन्मना स्मृतिर्यस्य अत्र दृष्टांतः तमसानिद्रया युक्तो यथा स्वप्नेऽभिव्यक्तमेव देहाद्युपास्ते न तु जाग्रद्देहादि पूर्वस्वप्नादिगतं वा तद्वदित्यर्थः ॥ ४९ ॥ एवं भूतस्य जीवस्य संसारं प्रपंचयति पंचभिः श्लोकैः पंचभिः कर्मेन्द्रियैः स्वार्थानुपादानादीन् पंचशब्दादीन् वेद पंचभिर्ज्ञानेन्द्रियैः षोडशेन मनसा सह सप्तदशः षोडशोपाध्यन्तर्गतोऽपि स्वयं त्वेक एव सर्वेन्द्रियविषयप्रतिसंधानात् त्रीन् ज्ञानकर्मेन्द्रियमनोविषयान् प्राप्नोति ॥ ५० ॥ तदेतल्लिङ्गशरीरं शक्तित्रयं गुणत्रयकार्यं महदनादि पुंसि जीवे अन्वनुसंसृतिं धत्ते ॥ ५१ ॥ नेच्छन्

यथाऽज्ञस्तमसा युक्त उपास्ते व्यक्तमेव हि ॥ न वेद पूर्वमपरं नष्टजन्मा स्मृतिस्तथा ॥ ४९ ॥ पंचभिः कुरुते स्वार्थान् पंचवेदाथ पंचभिः ॥ एकस्तु षोडशेन त्रीन् स्वयं सप्तदशोऽश्नुते ॥ ५० ॥ तदेतत् षोडशकलं लिङ्गं शक्तित्रयं महत् ॥ धत्तेऽनुसंसृतिं पुंसि हर्षशोकभयार्तिदाम् ॥ ५१ ॥ देह्यज्ञोजितपद्गोनेच्छन् कर्माणि कार्यते ॥ कोशकार इवात्मानं कर्मणाच्छाद्य मुह्यति ॥ ५२ ॥ न हि कश्चित्क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत् ॥ कार्यते ह्यवशः कर्मगुणैः स्वाभाविकैर्बलात् ॥ ५३ ॥ लब्ध्वा निमित्तमव्यक्तं व्यक्ताव्यक्तं भवत्युत ॥ यथा योनियथा बीजं स्वभावेन बलीयसा ॥ ५४ ॥ एष प्रकृतिसंगेन पुरुषस्य विपर्ययः ॥ आसीत्स एव न चिरादीशसंगाद्विलीयते ॥ ५५ ॥ अयं हि श्रुतसंपन्नः शीलवृत्तगुणालयः ॥ धृतव्रतो मृदुर्दातः सत्यवान्मंत्रविच्छुचिः ॥ ५६ ॥

अनिच्छन् अपि अनेनैव कर्माणि कार्यते कोशकारः कीटविशेषः मुह्यति निर्गमोपायं न जानाति ॥ ५२ ॥ कार्यत इत्यत्रानुभवं प्रमाणयति नहीति गुणैर्गुणकार्यरागादिभिः स्वाभाविकैः पूर्वकर्मसंस्कारोद्भूतैः ॥ ५३ ॥ कर्मवशेन च तदनु रूपो देहो भवतीत्याह लब्ध्वेति अव्यक्तमदृष्टं निमित्तं लब्ध्वा व्यक्ताव्यक्तं तदनु रूपं स्थूलं सूक्ष्मं च शरीरं भवति यथा योनिमातृसदृशं यथा बीजं पितृसदृशं स्वभावो वासना शुक्रशोणितयोरेकत्वेऽपि कर्मवासनयामातृपितृसदृशो देहो भवतीत्यर्थः ॥ ५४ ॥ संसारचक्रमुपसंहरन्तो मुक्तिप्रकारमाहुः एष इति ईशसंगात् परमेश्वरभजनात् ॥ ५५ ॥ तदेवं सामान्यतो धर्मादि निर्णयमुक्त्वा प्रस्तुतस्या जामिलस्या धर्मप्रपंचयन्तो दंड्यत्वमाहुः अयं हीति यावदध्यायसमाप्तिं तत्र द्वाभ्याम् तत्पूर्ववृत्तांतानुवादोऽन्यायातिरेकप्रदर्शनार्थः शीलं सुखभावः वृत्तं सदाचारः गुणाः क्षमादयः तेषामालयः ॥ ५६ ॥